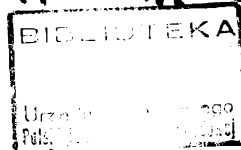


20 marca 1928 r.



H 01m 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6855.

Kl. 21 b 2.

Hermann Beckmann
(Berlin-Zehlendorf, Niemcy).

Przegródki do ogni w pierwotnych i wtórnych oraz do elektrolitycznych.

Zgłoszono 29 lipca 1925 r.

Udzielono 28 stycznia 1927 r.

Pierwszeństwo: 22 sierpnia 1924 r. (Niemcy).

Dla dobrego działania przegródki koniecznym jest, aby posiadała ona możliwie drobne pory, aby najmniejsze cząstki materiału nie mogły przez nią przechodzić oraz aby ilość tych por była możliwie wielką dla osiągnięcia możliwie małego oporu i, wreszcie, aby była możliwie odporna na chemiczne i elektrolityczne oddziaływania. Są np. znane przegródki, składające się z ebonitu, przez którego powierzchnię przechodzą krótkie nici bawełniane, służące do przewodzenia prądu, przyczem jednak w ten sposób utworzone pory nie są dostatecznie małe, by przez dłuższy czas i z zupełną pewnością zapobiegać przenikaniu małych cząstek, tem bardziej, że nici bawełniane często wysuwają się. Również są stosowane przegródki w kształcie rurek

ebonitowych z wieloma bardzo małemi szparami, które zapobiegają przechodzeniu drobnych cząstek masy i są odporne na działanie elektrolityczne, ale stawiają duży opór przy przechodzeniu prądu. Wreszcie, proponowano stosowanie przegródek z gąbczastego kolodium, które posiadają pory nadzwyczaj drobne i w dużej ilości, dzięki czemu opór elektryczny jest bardzo mały i bardzo drobne cząstki mechaniczne zostają zatrzymane, ale te są znów nietrwałe, ponieważ celuloza przegródki rozkłada się przy dodatniej stronie. To samo dotyczy wytwarzanych z deseczek przegródek drewnianych. W przegródce według wynalazku unika się tych wszystkich wad dzięki temu, że wytworzona ona zostaje z gąbczastej gumy, wytworzonej przez stę-

zenie roztworów gumy, która pokryta jest nieskończoną ilością tak drobnych por, że średnicę ich co do wielkości porównać można z wielkością ciał koloidalnych. Przegródki gumowe tego rodzaju zatrzymują nawet najsubtelniejsze cząsteczki substancji, stawiają bardzo mały opór przy przepływanie prądu elektrycznego i wymianie płynów, natomiast są bardzo odporne na działanie tlenu i większości odczynników chemicznych i prócz tego wyróżniają się swoją elastycznością i trwałością.

Takie gumowe przegródki nadają się również dobrze do użytku jako filtry do ogólnych celów chemicznych.

Te porowate przegródki dają się jeszcze bardziej ulepszać przez impregnowanie i w tym celu pory ich nasycą się ekstraktem drzewnym, jak fenol, albo temu podobne.

Według wynalazku może być wbudowana w ogniwo przegródka o każdym dowolnym kształcie i może częściowo, albo całkowicie otaczać płytę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przegródka do ogniw pierwotnych i wtórnych, ogniw elektrolitycznych, cedzi-deł i temu podobnych ogniw, znamienna tem, że składa się z gąbczastej gumy, otrzymywanej z roztworów gumowych i tworzy ciało, posiadające nadzwyczaj znaczną ilość por, których wielkość leży w granicach ciał koloidalnych.

2. Przegródka według zastrz. 1, znamienna tem, że pory jej nasycone są roztworem wyciągu drzewnego, fenolem albo temu podobnym płynem dla osiągnięcia ulepszanego działania na ujemne płyty przy stosowaniu w akumulatorze ołowianym.

Hermann Beckmann.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.